

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2007, sp. zn. 2907000205, č. j. 9427/07/Ld a č. j. 9428/07/Ld, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 42,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění :

Rozhodnutími žalovaného ze dne 17. 10. 2007, sp. zn. 2907000205, č. j. 9427/07/Ld a č. j. 9428/07/Ld, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebním výměrům Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 22. 5. 2007, č. 4140700400 a č. 2140700399, a současně byly uvedené platební výměry obsahující povinnost žalobce zaplatit dlužné pojistné a penále na veřejné zdravotní pojištění potvrzeny.

V žalobě proti uvedeným rozhodnutím žalovaného žalobce navrhl vydání předběžného opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s., kterým by soud uložil prvoinstančnímu správnímu orgánu odložení vymáhání dlužných částek do doby pravomocného rozhodnutí o žalobě.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 2. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 42, návrh na vydání předběžného opatření odmítl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí soud odkázal na znění ustanovení § 38 odst. 3 s. ř. s., podle kterého návrh na vydání předběžného opatření je nepřípustný, lze-li návrhu na zahájení řízení přiznat odkladný účinek nebo nastává-li tento účinek ze zákona. V posuzovaném případě návrh podaný žalobcem je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu lze na návrh žalobce při splnění zákonem stanovených podmínek přiznat žalobě odkladný účinek. Proto je návrh na vydání předběžného opatření nepřípustný, pročez jej soud podle

§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl. V poučení soud uvedl, že: „*proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v § 102 a násl. s. ř. s. ...*“

Ve včasné kasační stížnosti žalobce v plném rozsahu napadl uvedené rozhodnutí a navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 42, „*přezkoumal a zrušil, neboť je v rozporu s ústavními principy České republiky*“. Dále uvedl, že kasační stížnost doplní po skončení pracovní neschopnosti, kterou doložil kopií potvrzení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost není přípustná.

Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu, žalobce se domáhal svým návrhem ze dne 23. 11. 2007 vydání předběžného opatření. V něm usiloval, aby soud odložil vymáhání částek uložených výše uvedenými platebními výměry do doby pravomocného rozhodnutí o podané žalobě. Městský soud v Praze však usnesením ze dne 7. 2. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 42, návrh žalobce na vydání předběžného opatření podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl. Soud prvního stupně podle § 38 odst. 3 s. ř. s. uvedl, že nepřípustný je návrh na vydání předběžného opatření, lze-li návrhu na zahájení řízení (žalobě) přiznat odkladný účinek nebo pokud tento nastává ze zákona. Podaná žaloba je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, které lze při splnění zákonem stanovených podmínek na návrh žalobce přiznat odkladný účinek. V takovém případě je návrh na vydání předběžného opatření nepřípustný.

Nejvyšší správní soud uvádí, že soud prvního stupně pochybil, když v poučení shora zmíněného usnesení uvedl, že proti němu lze podat kasační stížnost. Žalobce pak další procesní kroky činil v intencích tohoto nesprávného poučení. Dne 26. 2. 2008 proti předmětnému usnesení podal včasnou blanketní kasační stížnost, ve které sdělil, že ji doplní po skončení pracovní neschopnosti. Tu doložil kopií potvrzení pracovní neschopnosti. Městský soud v Praze proto usnesením ze dne 4. 9. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 48, vyzval žalobce, aby ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení této výzvy doplnil podanou kasační stížnost tak, aby z ní bylo patrné, z jakých důvodů napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2008, č. j. 6 Ca 322/2007 - 42. Žalobce byl současně poučen o následcích nedoplnění kasační stížnosti. Žalobce reagoval dne 8. 10. 2008 žádostí o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti z důvodu podstupování léčby v zahraničí, s předpokládaným ukončením koncem měsíce října 2008. Na základě toho Městský soud v Praze vydal dne 24. 11. 2008 pod č. j. 6 Ca 322/2007 - 60 usnesení, kterým žalobci prodloužil lhůtu k doplnění kasační stížnosti o důvody o jeden měsíc od jeho doručení. Současně žalobce poučil o následcích nedoplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě. Na to reagoval žalobce sdělením ze dne 15. 12. 2008 s tím, že je dosud na léčebném pobytu v zahraničí a požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

Na základě výše uvedených skutečností posoudil Nejvyšší správní soud věc následovně. Rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým byl odmítnut návrh žalobce na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které

slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků, a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Kasační stížnost proti takovému rozhodnutí podle zmíněného ustanovení není přípustná. Ke stejným právním závěrům již dospěl Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publikovaném pod č. 762/2006 Sb., podle kterého „rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřipustná.“

Soud prvního stupně proto pochybil, když žalobce nesprávně poučil ohledně možnosti podání kasační stížnosti proti uvedenému usnesení. V této souvislosti je nicméně třeba zdůraznit, že kasační stížnost se nestává přípustnou z důvodu poučení soudu prvního stupně (ať již správného či nesprávného). Jinak řečeno, pokud zákon stanoví, že kasační stížnost je nepřipustná, pak závěry z toho vyplývající nelze zvrátit nesprávným poučením soudu. K tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované pod č. 737/2006 Sb. NSS, podle jehož právních závěrů platí, že „nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost“.

Za těchto okolností se Nejvyšší správní soud nijak nemusel zabývat skutečností, že kasační stížnost nebyla doplněna, a to ani v soudem opakovaně prodlužovaných lhůtách pro její řádné doplnění. Její odmítnutí z důvodu nepřipustnosti tak vychází z § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a nikoliv z toho, že žalobce přes náležité upozornění soudu kasační stížnost ve stanovených lhůtách nedoplnil. I kdyby ji totiž žalobce řádně doplnil, ničeho by to nemohlo zvrátit na závěru, že kasační stížnost je ze zákona nepřipustná.

Nejvyšší správní soud proto s ohledem na shora uvedené postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. použitého ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce jako nepřipustnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 18. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu